A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. január 13.*

A C-254/03. P. sz. ügyben,

Eduardo Vieira SA (képviselik J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier és D. Domínguez Pérez abogados)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján, 2003. június 13-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: S. Pardo Quintillán, meghatalmazotti minőségben, segítői: J. Rivas-Andres és J. Gutiérrez Gisbert ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, N. Colneric (előadó), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič és E. Levits bírák,

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2004. szeptember 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében az Eduardo Vieira SA (a továbbiakban: SAEV) az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-44/01., T-119/01. és T-126/01. sz., Vieira és társai kontra Bizottság ügyben 2003. április 3-án hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri (EBHT 2003., II-1209. o., a továbbiakban: megtámadott ítélet), amennyiben az Elsőfokú Bíróság elutasította az Európai Gazdasági Közösség és az Argentin Köztársaság között létrejött, a tengeri halászati kapcsolatokról szóló megállapodás keretében vegyes vállalat létrehozását célzó ARG/ESP/SM/26-94. számú projekt pénzügyi támogatásának csökkentésére vonatkozó 2001. március 19-i bizottsági határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

Az Európai Gazdasági Közösség és az Argentin Köztársaság között létrejött, a tengeri halászati kapcsolatokról szóló megállapodás

2 Az Európai Gazdasági Közösség és az Argentin Köztársaság között létrejött, a tengeri halászati kapcsolatokról szóló megállapodást (a továbbiakban: halászati megállapodás) a Közösség nevében az 1993. szeptember 28-i 3447/93/EGK tanácsi rendelet hagyta jóvá (HL L 318., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 93. o.).

3 A halászati megállapodás 5. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja:

„1. A Felek kedvező feltételeket teremtenek Argentínában olyan vállalkozások letelepedéséhez, amelyek tőkéje a Közösség egy vagy több tagállamából származik, továbbá az argentin és közösségi hajótulajdonosok között a halászati ágazatban vegyes vállalatok, illetve közös vállalkozások [helyes fordítás: korlátozott időre szóló közös vállalkozások] létrehozásához, amelyek célja az argentin halászati erőforrások kiaknázása és adott esetben feldolgozása az I. jegyzőkönyvben és az I. és II. mellékletben megállapított feltételek szerint.

2. Argentína az (1) bekezdésben említett vállalkozásoknak hozzáférést biztosít az I. jegyzőkönyvben ismertetett halászati lehetőségekhez az I–IV. melléklet rendelkezéseivel összhangban."

4 A megállapodás 2. cikkének e) pontja a „vegyes vállalatot" úgy határozza meg, hogy az „egy vagy több közösségi hajótulajdonosból és egy vagy több argentin természetes vagy jogi személyből álló magánjogi társaság, amelyek vegyes vállalati megállapodást kötnek az argentin halászati erőforrásoknak elsődlegesen a Közösség piacának ellátása érdekében történő kiaknázására és adott esetben feldolgozására".

5 Ugyanezen megállapodás 5. cikkének (3) bekezdése alapján a vegyes vállalat létrehozása főszabály szerint egy közösségi hajó átvételét is magában foglalja. Ez utóbbi hajót az átvételt követően törlik a közösségi nyilvántartásból.

6 A halászati megállapodás 6. cikke értelmében:

„A Felek az 5. cikkben meghatározott vegyes vállalatok, Argentínában letelepült közösségi vállalkozások és közös vállalkozások számára kiválasztják azon projekteket, amelyeknek engedélyezik az I. jegyzőkönyvben meghatározott mennyiségek kifogását. A projekteket a III. mellékletben ismertetett módszerekkel és kritériumokkal összhangban választják ki."

7 A megállapodás 7. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az 5. cikkben meghatározott vállalkozások letelepedésének ösztönzése érdekében a Felek által a 6. cikk szerint kiválasztott projektek pénzügyi támogatásban részesülnek az I. jegyzőkönyvvel összhangban."

8 A megállapodás III. mellékletének 2. pontja kimondja, hogy a vegyes vállalatok létrehozására irányuló projekteket a tagállamok a Bizottságnak nyújtják be, „a közösségi előírásokkal összhangban".

9 Ugyanezen melléklet 3. pontja alapján a Közösség benyújtja a vegyes bizottságnak a pénzügyi támogatás tekintetében szóba jövő projektek listáját. E rendelkezés értelmében:

„A vegyes bizottság alapvetően az alábbi kritériumok szerint értékeli a projekteket:

a) a javasolt halászati műveleteknek megfelelő technológia;

b) halászott fajok és halászati övezetek;

c) a hajók modernizálása;

d) összberuházás a projektbe;

e) beruházás szárazföldi üzemekbe;

f) a közösségi hajótulajdonos és bármely argentin partner korábbi tapasztalata a halászati ágazatban.

10 A halászati megállapodás III. mellékletének 4. és 5. pontja értelmében a projekteket a vegyes bizottság ajánlása alapján „az argentin végrehajtó hatóság és a Közösség" hagyja jóvá.

11 A megállapodás I. jegyzőkönyvének címe: „[...] halászati lehetőségek és pénzügyi támogatás [...]". Ennek 1. cikke meghatározza a megállapodásban szabályozott, túlszaporodott fajták (patagóniai gránátoshal, argentin nyílkalamár, patagóniai tőkehal és/vagy Whitson-gránátoshal) és a nem túlszaporodott fajták (Merluccius hubbsi) maximális éves halászati lehetőségének felső határát.

12 A vegyes vállalatok az I. jegyzőkönyvben meghatározott mértékben kifoghatják a túlszaporodott és a nem túlszaporodott fajtákat (a halászati megállapodás 6. cikke), és ugyanezen jegyzőkönyv rendelkezései alapján pénzügyi támogatásban részesülnek (a megállapodás 7. cikke).

13 Ezzel kapcsolatban a jegyzőkönyv 3. cikke kimondja:

„1. [...] a Közösség pénzügyi támogatást nyújt [...] a vegyes vállalatok [...] létrehozására.

Ezt [...] a pénzügyi támogatást a közösségi tulajdonosnak fizetik, hogy fedezzék a vegyes vállalat [...] létrehozásának költségeihez való pénzügyi hozzájárulásának egy részét, és/vagy az adott hajóknak a közösségi lajstromból való törlését.

2. A közös vállalkozások [helyes fordítás: vegyes vállalatok] létrehozásának és fejlődésének ösztönzésére a Közösség az Argentínában alapított közös vállalkozásoknak [helyes fordítás: vegyes vállalatoknak] a Közösségi tulajdonosnak fizetett összeg tizenöt (15) százalékát kitevő pénzügyi támogatást nyújt. [...]

[...]

4. Az (1) bekezdésben említett közösségi tulajdonosnak nyújtott közösségi pénzügyi támogatás igénylésére és nyújtására vonatkozó rendelkezéseket a vonatkozó hatályos közösségi előírásokkal összhangban kell megállapítani.

[...]"

A halászati ágazat vegyes vállalataira vonatkozó közösségi szabályozás

14 1986. december 18-án a Tanács elfogadta a halászati és akvakultúra-ágazat szerkezetének fejlesztéséről és átalakításáról szóló közösségi intézkedésekre vonatkozó 4028/86/EGK rendeletet (HL L 376., 7. o.). Az 1990. december 20-i 3944/90/EGK tanácsi rendelettel (HL L 380., 1. o.), az 1992. szeptember 21-i 2794/92/EGK tanácsi rendelettel (HL L 282., 3. o.) és az 1992. december 19-i 3946/92/EGK tanácsi rendelettel (HL L 401., 1. o., a továbbiakban: 4028/86 rendelet) módosított rendelet 21–21d. cikke kimondja, hogy a halászati vegyes vállalatok projektjeinek — feltéve, hogy azok megfelelnek a Bizottság által előírt követelményeknek — a Bizottság különböző pénzügyi támogatásokat ítélhet meg, melyek összege az érintett hajók súlya és kora alapján változhat.

15 A vegyes vállalatot a 4028/86 rendelet 21a. cikke úgy határozza meg, amely „egy vagy több közösségi hajótulajdonosból és egy vagy több harmadik országbeli partnerből áll, [...] és amelynek célja a harmadik ország szuverenitása és/vagy joghatósága alá tartozó vizek halászati erőforrásainak kihasználása és végső soron értékesítése, tekintettel a közösségi piac elsődleges ellátására". A Bizottság azért nyújt a vegyes vállalatok létrehozásához pénzügyi támogatást, hogy „a vegyes vállalatban részt vevő közösségi partner vagy partnerek pénzügyi terheit a befektetett tőke erejéig fedezze" (a 21c. cikk (1) bekezdése).

16 Az 1993. december 31-ig hatályos 4028/86 rendelet 44. cikke kimondja:

„A közösségi támogatás teljes időtartama alatt az érintett tagállam által e célra kijelölt hatóság vagy szervezet a Bizottság kérésére megküldi a projektekre vonatkozó pénzügyi és egyéb követelmény teljesítését igazoló valamennyi okmányt és iratot. A Bizottság a 47. cikkben foglalt eljárás alapján dönthet a támogatás felfüggesztéséről, csökkentéséről vagy megvonásáról:

— ha a projekt nem a terveknek megfelelően került kivitelezésre, vagy

— ha egyes előírt feltételek nem teljesültek, vagy

[...]".

17 A halászati orientáció pénzügyi eszközeiről szóló 2052/88/EGK rendelet végrehajtásáról szóló, 1993. július 20-i 2080/93/EGK tanácsi rendelet (HL L 193., 1. o.) és a halászati és akvakultúra-ágazat, valamint ezen ágazatok termékeinek feldolgozása és kereskedelme strukturális célú közösségi támogatásának szempontjairól és feltételeiről szóló, 1993. december 21-i 3699/93/EK rendelet (HL L 346., 1. o.) elfogadásával a vegyes vállalatok irányítása és támogatása bekerült a halászati orientációs pénzügyi eszközbe (IFOP). Azóta a tagállamok felelősek a támogatandó vegyes vállalati projektek kiválasztásáért. Szintén az ő feladatuk a projektek irányítása és ellenőrzése.

18 A 2080/93 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján a 4028/86 rendelet 1994. január 1-jétől hatályát vesztette. Az említett napot megelőzően beadott támogatási kérelmek elbírálásakor azonban továbbra is ez utóbbi rendelet és végrehajtási szabályai alkalmazandóak.

19 A 2052/88 rendelet alkalmazására, így az egyes strukturális alapok által nyújtott támogatások, másrészt ezek és az Európai Beruházási Bank támogatásainak és egyéb pénzügyi eszközeinek összehangolására vonatkozó végrehajtási rendelkezésekről szóló, 1988. december 19-i 4253/88 tanácsi rendeletnek (HL L 374., 1. o.) az 1993. július 20-i 2082/93/EGK tanácsi rendelet által módosított szövege (HL L 193., 20. o., a továbbiakban: a 4253/88 rendelet) 3. cikke (1) bekezdésének harmadik francia bekezdése kimondja, hogy a 2052/88 rendelet 1. cikkében foglalt célok megvalósítása során a Bizottság a partnerség keretében a közösségi költségvetés strukturális célokra szánt forrásain keresztül gondoskodik a strukturális alapokból származó pénzek és az egyéb támogatások összhangjáról. A 4253/88 rendelet 24. cikke értelmében a Bizottság — miután megfelelően kivizsgálta azt az esetet, amelyben „valamely művelet vagy intézkedés végrehajtása sem részben, sem egészben nem indokolja az arra nyújtott pénzügyi támogatást" [(1) bekezdés] — „csökkentheti vagy felfüggesztheti az adott művelet vagy intézkedés támogatását, ha a vizsgálat megerősíti a szabálytalanságot vagy olyan jelentős változtatás fennállását, amely jelentősen kihat a művelet vagy intézkedés jellemzőire vagy feltételeire, és amelyhez a Bizottság jóváhagyását nem kérték" [(2) bekezdés].

20 A strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi irányelv (HL L 161., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 31. o.) 54. cikkének alapján a 4253/88 rendelet 2000. január 1-jétől hatályát vesztette. Ugyanakkor ez „az 52. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül" történt. Ez utóbbi rendelkezés értelmében a 1260/1999 rendelet „nem érinti [...] a Bizottság által a [...] a 4253/88/EGK tanácsi rendelet alapján [...] jóváhagyott támogatás folytatását, illetve módosítását, beleértve annak teljes vagy részleges megszüntetését [helyes fordítás: megvonását]".

A ténybeli háttér

21 Az Elsőfokú Bíróság előtti fellebbezés alapjául szolgáló tények a megtámadott ítéletben az alábbiak szerint kerültek kifejtésre:

„18 A halászati megállapodás keretében a spanyol vállalat [SAEV] egy Vieira Argentína, SA (a továbbiakban: VASA) nevű vegyes vállalat létrehozására irányuló projektet nyújtott be, amelyet a SAEV és egy argentin hajótulajdonos közösen kívánt létrehozni. A projekt a déltengeri sügér halászatára irányult. A projektet az *Ibsa Cuarto* közösségi hajó, új nevén *Vieirasa XII* volt hivatott kivitelezni.

19 1994. október 13-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a SAEV-et, hogy a projekt nem vehető figyelembe, mivel a halászni tervezett fajta nem szerepel a halászati megállapodásban.

20 A spanyol hatóságok 1994. október 20-i levelükben továbbították a Bizottságnak a felperes által rendelkezésükre bocsátott halászati projekt módosítását tartalmazó dokumentumokat. A terv a kizárólagos gazdasági övezetben a

halászati megállapodás I. jegyzőkönyvében meghatározott túlszaporodott fajták, a patagóniai gránátoshal, a Whitson-gránátoshal és a patagóniai tőkehal halászatára irányult.

21 1994. december 8-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a SAEV-et, hogy az 1994. december 5-i és 6-i vegyes bizottság nem javasolta projektje támogatását, mivel az argentin hatóságokhoz benyújtott halászati tervben az argentin üzlettárs továbbra is ragaszkodott a déltengeri sügér halászatához (amely fajta nem szerepel a halászati megállapodásban).

22 1994. december 12-i faxában a SAEV arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy az argentin üzlettárs »1994. november 24-én az argentin halászati és mezőgazdasági főigazgatóságnak küldött levelében lemondott a déltengeri sügér halászatáról«.

23 Az argentin hatóságok az 1995. július 14-i 14/95 határozattal jóváhagyták a projektet, megadva a *Vieirasa XII*-nek a túlszaporodott fajtákra szóló halászati engedélyt, amellyel a hajó 1204 tonna Whitson-gránátoshalat, 1204 tonna patagóniai tőkehalat, 301 tonna patagóniai gránátoshalat és 301 tonna egyéb fajtát foghatott ki.

24 1995. július 18-i levelében a VASA vegyes vállalat azt kérte az argentin hatóságoktól, hogy a halászati megállapodás alapján megadott halászati engedélyhez csatoljanak a déltengeri sügér halászatára vonatkozó kiegészítő engedélyt.

25 1995. július 25-i határozatában (a továbbiakban: támogatás nyújtásáról szóló határozat) a Bizottság jóváhagyta a SAEV által benyújtott projekt (ARG/ESP/SM/26-94 projekt) pénzügyi támogatását »a [halászati] megállapodás által meghatározott feltételek, [...] a vonatkozó közösségi szabályozás és a mellékletekben foglaltak alapján« (1. cikk).

26 A támogatás nyújtásáról szóló 1995. július 25-i határozat I. melléklete határozza meg a SAEV által nyújtott 1 881 936 ecu összegű pénzügyi támogatást. A melléklet a VASA vegyes vállalatnak nyújtott támogatás összegét is tartalmazza, amely a SAEV-nek nyújtott összeg 15%-a, azaz 282 290,4 ecu. A projekthez nyújtott támogatás teljes összege tehát 2 164 226,4 ecu.

27 A támogatás nyújtásáról szóló 1995. július 25-i határozat I. melléklete ezenkívül kimondja:

»A jelen mellékletben foglalt adatok az argentin hatóságok és a Bizottság előzetes engedélye nélkül semmilyen formában nem módosíthatóak.«

28 1995. november 14-i határozatukkal az argentin hatóságok megadták a *Vieirasa XII* hajó végleges halászati engedélyét, amelyben a túlszaporodott fajtákból kifogható mennyiséget a Whitson-gránátoshal esetén 750 tonnára, a patagóniai tőkehal és a patagóniai gránátoshal esetén pedig 230 tonnára csökkentették, kiegészítve mindezt 1800 tonna déltengeri sügér kifogására vonatkozó engedéllyel.

29 1996. június 27-én a Bizottság kifizette a támogatás első részletét (80%-ot).

30 A *Vieirasa XII* hajó 1996. július 5-én hagyta el véglegesen az argentin vizeket, hogy ezt követően nemzetközi vizeken halásszon.

31 A SAEV 1997. február 25-én nyújtotta be a támogatás hátralevő részének kifizetése iránti kérelmét.

32 1998. április 21-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a SAEV-et, hogy amennyiben a SAEV nem ad kielégítő választ, megindítható a közösségi támogatás csökkentésére irányuló eljárás. Ebben a levélben a Bizottság úgy vélte, hogy a hajó 1996. július 5-i távozása az argentin vizekről megsértette a halászati megállapodás 5. cikkének (1) bekezdését és a megállapodás I. melléklete 3. cikkének (1) bekezdését, mivel a vegyes vállalatokat az argentin halászati erőforrások kiaknázására és adott esetben feldolgozására hozták létre.

33 1998. május 19-én a SAEV előadta észrevételeit. Levelében kifejtette azokat az okokat, amelyek alapján úgy vélte, hogy a támogatás nyújtásának feltételeit nem sértette meg.

34 1999. június 9-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a SAEV-et, hogy véleménye szerint »az 1998. május 19-i levélben írt magyarázat nem elegendő annak alátámasztására, hogy a vonatkozó közösségi szabályozást tiszteletben tartották, hanem csak azt erősíti meg, hogy a hajó 1996. július 5-én elhagyta az argentin vizeket«. Ezért a Bizottság »a projekt támogatásának csökkentéséről határozott«. A levélben kifejti a csökkentés kiszámításának módját, illetve azt, hogy végül 355 477 eurót kell a Bizottságnak visszafizetni. A Bizottság utalt rá, hogy amennyiben a SAEV nem ért egyet a javasolt megoldással, a Bizottság kénytelen lesz »folytatni a folyamatban levő csökkentési és visszakövetelési eljárást«.

35 Ezt a levelet a SAEV részéről 1999. július 16-án, 1999. december 21-én és 2000. április 5-én, a Bizottság szolgálatai részéről 1999. szeptember 23-án és 2000. február 28-án kelt levélváltás követte. A SAEV képviselői és a Bizottság szolgálatai között több egyeztetésre is sor került.

36 2000. szeptember 14-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a SAEV-et, hogy új számításai alapján összesen 419 446 eurót kell visszafizetnie.

37 A SAEV úgy vélte, hogy a Bizottság jogellenesen tartotta vissza az őt megillető közösségi támogatást, és 2000. szeptember 21-i levelében formálisan a neki járó támogatás kifizetésére szólította fel a Bizottságot.

38 2000. október 16-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a SAEV-et, hogy a közösségi hajótulajdonosnak nyújtott pénzügyi támogatás csökkentésére irányuló eljárás folyamatban van, és hogy a halászati struktúrák állandó bizottságával való konzultációt követően fog e tárgyban dönteni.

39 A Spanyolországnak és a SAEV-nek küldött [megtámadott] határozatban a Bizottság csökkentette a SAEV-nek nyújtott pénzügyi támogatást. A határozat 2. cikke a SAEV-et 419 446 euró visszafizetésére kötelezi. A VASA vegyes vállalatnak nyújtott támogatás esetleges csökkentésére a határozat nem tér ki.

40 A [megtámadott] határozat indokai a következők voltak:

»2. A [támogatás nyújtásáról szóló 1995. július 25-i] határozat 1. cikke értelmében a támogatást a [halászati] megállapodás, a vonatkozó közösségi szabályozás és a mellékletekben rögzített feltételek alapján ítélték oda.

3. A halászati megállapodás, különösen 5. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a vegyes vállalatok alapításának célja az argentin halászati erőforrásoknak az I. jegyzőkönyvben, valamint az I. és II. mellékletben foglalt feltételek betartásával történő kiaknázása; 6. cikkének értelmében a vegyes vállalatok az I. jegyzőkönyvben felsorolt mennyiségeket foghatják ki.

4. A kitöltött és a [SAEV által] aláírt közösségi támogatási kérelem B részének 3.2.1 pontja kifejezetten megemlíti, hogy a Bizottság csak olyan projektekhez nyújt pénzügyi támogatást, amelyek célja a szóban forgó harmadik ország szuverenitása vagy joghatósága alá tartozó vizek halászati erőforrásainak kiaknázása.

5. [...]

6. Mindebből következően a szóban forgó vegyes vállalat létrehozására irányuló közösségi támogatás kizárólag az *Ibsa Cuarto* halászhajónak a [támogatás nyújtásáról szóló 1995. július 25-i] határozat mellékletében foglalt és az argentin vizekben található fajták, így a Whitson-gránátoshal, a patagóniai gránátoshal és a patagóniai tőkehal halászatára terjed ki.

7. 1996. július 5-től kezdve az *Ibsa Cuarto* hajó az argentin kizárólagos gazdasági övezetben beszüntette halászati tevékenységét, majd tevékenységét újrakezdve — a Bizottság előzetes tájékoztatása és annak engedélye nélkül — nemzetközi vizeken déltengeri sügért kezdett halászni.«

41 Miután a Bizottság jelezte, hogy e helyzetről tudomást szerzett, 1997. július 2-án a [megtámadott] határozat 9. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a SAEV nem tartotta tiszteletben pénzügyi támogatás nyújtásának feltételeit. Ezt követően a 10–13. pontban a Bizottság elvégzi a szóban forgó támogatás összegének csökkentésére vonatkozó számítást. Elsőként megállapítja, hogy a SAEV a 3699/93 rendeletben foglalt táblázat alapján 688 187 euróra jogosult, mivel a *Vieirasa XII* hajót véglegesen a vegyes vállalat vette át. Az 1995. július 25-i támogatás nyújtásáról szóló határozat támogatási összege tehát 1 193 749 euró (1 881 936 — 688 187). Mivel a *Vieirasa XII* hajó az argentin vizeken mindössze tizenkét hónapig működött (a tervezett 36 hónap helyett), a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a SAEV az eredetileg tervezett 1 193 749 eurónak csak az egyharmadára, azaz 397 916 euróra jogosult. Az ily módon csökkentett támogatás összege a Bizottság szerint tehát 1 086 103 euró (397 916 + 688 187). Mivel a SAEV már megkapta a támogatás 80%-át (1 505 549 eurót), így a Bizottságnak 419 446 eurót köteles visszafizetni."

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

22 2001. június 8-án a SAEV a megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bíróság Hivatalához.

23 A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte a költségek viselésére.

A fellebbező kérelmei

24 A SAEV azt kéri, hogy a Bíróság:

— nyilvánítsa elfogadhatónak a fellebbezést,

— helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,

— a Bizottságot kötelezze a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság előtt felmerült összes költség viselésére.

25 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

— mondja ki, hogy a fellebbezés első jogalapja, a második jogalap második része, valamint a harmadik és ötödik jogalap nyilvánvalóan elfogadhatatlan,

— utasítsa el a fellebbezés egészét, vagy adott esetben az elfogadhatónak nyilvánított részt,

— a fellebbezőt kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

26 Fellebbezésének alátámasztására a SAEV a közösségi jog megsértésére alapított hat jogalapot hoz fel:

— a halászati megállapodás megsértése a megtámadott határozat jogalapjával kapcsolatban;

— a halászati megállapodás megsértése a vegyes bizottság és az argentin hatóságok szerepével kapcsolatban;

— a halászati megállapodás megsértése a pénzügyi támogatás csökkentésére irányuló eljárás során a 4028/86 rendelet 44. cikkének alkalmazásával kapcsolatban;

— a halászati megállapodás megsértése a pénzügyi támogatás csökkentésének kiszámítása során a 3699/93 rendelet alkalmazásával kapcsolatban;

— a halászati megállapodás megsértése a *vis maior*ral kapcsolatban;

— a halászati megállapodás megsértése azon követelménnyel kapcsolatban, hogy az argentin halászati terület elhagyásához meg kell szerezni a Bizottság engedélyét;

Az első jogalapról

A felek érvei

27 A SAEV vitatja az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 94. pontjában tett azon értékelését, amely szerint „mivel a támogatást — helyesen — többek között a 4253/88 rendelet alapján nyújtották, a Bizottság a tárgy szerint hatáskörrel rendelkezett arra, hogy a megtámadott határozatot erre a rendeletre, és különösen annak 24. cikkére alapítsa".

28 Ezzel kapcsolatban a SAEV fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban, amikor a támogatás nyújtásáról szóló határozatot a 4253/88 rendelet alapján hozta meg, mivel ez a határozat 1. cikke a „vonatkozó közösségi rendelkezésekre" hivatkozik.

29 A SAEV szerint a halászati megállapodás egyetlen olyan konkrét rendelkezést sem tartalmaz, amely a pénzügyi támogatás csökkentésére vagy megvonására vonatkozna. A támogatás nyújtására vonatkozó határozat indoklásában csak a 3447/93 rendelet került megemlítésre, és egyetlen más közösségi rendelkezésre sem történt hivatkozás. Elvileg tehát a határozat egyetlen jogalapjának a halászati megállapodás tűnik.

30 A Bizottság úgy véli, hogy ez az érvelés elfogadhatatlan, mivel alapvetően megegyezik az elsőfokú eljárásban előadottakkal.

31 Az ügy érdemében a Bizottság elsősorban arra hivatkozik, hogy — mint azt az Elsőfokú Bíróság is megállapította — a vonatkozó közösségi szabályozásra való utalás jelen esetben a 4253/88 rendeletre való utalásként értelmezendő. E rendelet 3. cikke (1) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján minden olyan támogatásra alkalmazandó, amelynek során strukturális célú tevékenység közösségi költségvetési forrásban részesül. Márpedig a halászati megállapodás keretében a vegyes vállalatoknak nyújtott pénzügyi támogatás strukturális célú.

A Bíróság álláspontja

— A jogalap elfogadhatóságáról

32 Meg kell állapítani, hogy amennyiben a felperes vitatja a közösségi jog Elsőfokú Bíróság által végzett értelmezését vagy alkalmazását, az első fokon megvizsgált jogkérdések a fellebbezés során ismét felvethetőek. Amennyiben ugyanis a felperes nem tudná fellebbezését ennek megfelelően az Elsőfokú Bíróság előtt korábban már felhasznált jogalapokkal és érvekkel alátámasztani, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (lásd a C-488/01. P. sz., Martinez kontra Parlament ügyben 2003. november 11-én hozott végzés [EBHT 2003., I-13355. o.] 39. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

33 Az EK 225. cikkből, a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből és a Bíróság eljárási szabályzata 112. cikke 1. §-a első bekezdésének c) pontjából azonban az következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni azon ítélet vitatott pontjait, amelynek hatályon kívül helyezését kérik, és a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket (lásd a hivatkozott Martinez kontra Parlament ügyben hozott végzést 40. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

34 Jelen esetben az első jogalappal az Elsőfokú Bíróság által az elé terjesztett jogkérdésben kialakított álláspontot vitatják, amely egyrészt a halászati megállapodás, másrészt a támogatás nyújtásáról szóló határozat rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozik. A SAEV pontosan megjelölte az Elsőfokú Bíróságnak felrótt jogbeli tévedést, és vitatta az annak alapjául szolgáló közösségi jogra vonatkozó értelmezését.

35 Az első jogalap tehát elfogadható.

— A jogalap megalapozottságáról

36 A halászati megállapodás I. jegyzőkönyve 3. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy a közösségi hajótulajdonosnak — akiről ugyanezen cikk (1) bekezdése rendelkezik — nyújtott közösségi támogatások kifizetésére vonatkozó rendelkezéseket a vonatkozó közösségi előírásokkal összhangban kell megállapítani.

37 Így a támogatás nyújtásáról szóló határozat 1. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a támogatást a vonatkozó közösségi szabályozásban megállapított feltételek alapján nyújtják.

38 A támogatás nyújtásáról szóló határozat második preambulumbekezdése a Közösség halászati strukturális politikájának céljaira hivatkozik. A vonatkozó közösségi szabályozásra történő hivatkozás a nevezett határozat 1. cikkében ezért úgy értelmezendő, hogy az a strukturális célú intézkedésekre vonatkozó szabályozásra utal.

39 A 4253/88 rendelet „A támogatás csökkentése, felfüggesztése és megvonása" című 24. cikke különösen a strukturális célú pénzügyi támogatásokra vonatkozik. A címből és a rendelet 3. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy nemcsak a strukturális alapok által finanszírozott, hanem a közösségi költségvetési forrásokból támogatott egyéb, a jelen ügyhöz hasonló strukturális célú támogatások is a 24. cikk hatálya alá tartoznak.

40 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 92. pontjában tehát helyesen határozott úgy, hogy a „vonatkozó közösségi szabályozás[ra]" való utalás úgy értelmezendő, hogy az különösen a 4253/88 rendeletre vonatkozik.

41 A fentiekből az következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

42 A második jogalap két részből áll.

43 Az első részben a SAEV arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi jogot és a halászati egyezményt, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem volt köteles konzultálni a vegyes bizottsággal. A SAEV vitatja az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott határozat 104. és 106. pontjában írt azon értékelését, amely szerint „a halászati egyezmény két részből áll: az egyik a nemzetközi rész, amely a Közösség és az Argentin Köztársaság közötti együttműködésre vonatkozik, a másik pedig a közösségi rész, amely különösen a halászati egyezmény keretében a

Bizottság által a közösségi hajótulajdonosoknak vegyes vállalatok létrehozására nyújtott pénzügyi támogatást szabályozza", illetve amely szerint „a közösségi hajótulajdonosok kiválasztott projektjeinek pénzügyi támogatásáról a Közösség egyoldalú aktussal határoz, így az a halászati megállapodás közösségi részébe tartozik". A SAEV ezzel kapcsolatban egy másik, a Közösség által kötött halászati megállapodásra hivatkozik, amely a szóban forgó megállapodással ellentétben jóval korlátozottabb hatáskört biztosít a vegyes bizottságnak. A SAEV arra a következtetésre jutott, hogy a vegyes bizottság részvételétől — legalább a konzultáció erejéig — nem lehet eltekinteni.

44 A Bizottság válasza erre elsősorban az, hogy sem a halászati megállapodás, sem a 3447/93 rendelet, sem pedig a vonatkozó közösségi szabályozás nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a Közösség által nyújtott pénzügyi támogatás csökkentésekor vagy megvonásakor előírná a vegyes bizottsággal való kötelező konzultációt.

45 A második jogalap második részében a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi jogot és a halászati megállapodást, amikor úgy ítélte meg, hogy a pénzügyi támogatás csökkentése előtt a Bizottság nem köteles konzultálni az argentin hatósággal. A felperes rámutat, hogy a támogatás nyújtásáról szóló határozat I. mellékletének 1. oldalán található lábjegyzet olyan figyelmeztetést tartalmaz, amely szerint a „jelen mellékletben foglalt adatok az argentin hatóságok és a Bizottság előzetes engedélye nélkül semmilyen formában nem módosíthatóak". Márpedig ez a figyelmeztetés a nyújtott támogatás összegére is vonatkozik.

46 A Bizottság szerint ez a rész elfogadhatatlan, mivel a felperes csupán megismétli az Elsőfokú Bíróság előtt felhozott érveket, és mindenesetre megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

47 Anélkül, hogy szükséges lenne dönteni a jogalap elfogadhatóságáról, megállapítható, hogy az mindenesetre megalapozatlan.

48 Mint arra a főtanácsnok indítványának 52–56. és 62. pontjában helyesen rámutatott, a pénzügyi támogatások nyújtása olyan feladat, amelyet a halászati megállapodás alapján kizárólag a közösségi hatóságok láthatnak el.

49 Mivel sem a vegyes bizottsággal, sem az argentin hatóságokkal nincs konzultációs kötelezettség a támogatás nyújtásával kapcsolatban, nem tartható fenn az az állítás, hogy a támogatás nyújtásával ellentétes határozatok esetén viszont fennállna ilyen kötelezettség.

50 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

51 Harmadik jogalapjával a SAEV arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban, amikor a pénzügyi támogatás csökkentésével kapcsolatos szabályozás megsértésére alapított megsemmisítési jogalapot elutasította. A SAEV fenntartja, hogy a Bizottság a 4028/86 rendelet 44. cikkét alkalmazta, amelyet a 2080/93 (amely 1994. január 1-jén lépett hatályba) rendelet hatályon kívül helyezett. A Bizottság

ugyanis a 4028/86 rendelet 44. és 47. cikke értelmében 2000. november 20-án konzultált a Halászati Állandó Bizottsággal. E bizottság napirendjén szerinte a „Vita és véleményezés, szavazással — a 4028/86/EK rendelet 44. cikke szerinti eljárás (igazgatási bizottság)" elnevezésű pont szerepelt. Ez az elnevezés teljesen ellentétes az Elsőfokú Bíróság következtetéseivel, amely a megtámadott határozat 158. pontjában kimondta, hogy „a tény, hogy a Bizottság egy olyan bizottsággal konzultált, amellyel a konzultációt a 4028/86 rendelet írja elő, még nem jelenti azt, hogy a megtámadott határozatot [...] e rendelet alapján fogadták volna el".

52 A Bizottság úgy véli, hogy ez a jogalap elfogadhatatlan, mivel a felperes egyrészt megismétli az Elsőfokú Bíróság előtt felhozott érveket, másrészt ismét azon állítólagos bizonyítékot — a napirendet — hozza fel, amelyet az Elsőfokú Bíróság már értékelt.

53 Az ügy érdemében a Bizottság megállapítja, hogy a 4028/86 rendelet 44. cikkében foglalt eljárás önkéntes volt, az a felperesnek kárt nem okozott, és csak a pártatlanság további garanciáját jelentette.

A Bíróság álláspontja

54 Harmadik jogalapjával a SAEV az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítéletének 158. pontjában szereplő álláspontot vitatja, amely — mivel valamely tényből jogkövetkeztetéseket von le — olyan jogi minősítésnek tekintendő, amelyre a Bíróság felülvizsgálati jogköre kiterjed.

55 Márpedig az Elsőfokú Bíróság nem tévedett a jogban, amikor úgy ítélte meg, hogy valamely bizottsággal való, a 4028/86 rendeletben előírt egyszerű konzultáció

önmagában nem elegendő ahhoz, hogy bevegyék ezt a rendelet a konzultációt követően hozott, megtámadott határozat jogalapjába.

56 A harmadik jogalapot tehát — mint megalapozatlant — el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

57 Negyedik jogalapjával a SAEV azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott határozat 159. pontjában elismerte, hogy a Bizottság a 3699/93 rendeletben meghatározott támogatási táblázatot használta fel. A SAEV szerint azonban a Bizottság a nevezett rendelet rendelkezéseit nem értelemszerűen, hanem — mint azt az Elsőfokú Bíróság ítéletének 163. pontja is megerősíti — közvetlenül alkalmazta. A Bizottság tehát két különböző rendeletet alkalmazott: az eljárás során jelen esetben a 4028/86 rendelet 44. cikkét, a csökkentés mértékének kiszámításakor pedig a 3699/93 rendeletet. A Bizottságnak viszont — a halászati megállapodás keretéből történő kilépés nélkül — a 3699/93 rendeletben foglaltak alapján és az abban előírt táblázat szerint kellett volna kiszámítania a csökkentést.

58 A 3699/93 rendeletben foglalt táblázatnak a halászati megállapodás alapján létrehozott vállalatokra való alkalmazása hátrányos megkülönböztetést jelentene, mivel a vegyes vállalatok esetén jóval alacsonyabb táblázati értékekről indulnak, mint amit a halászati megállapodás előír.

59 Az Elsőfokú Bíróság tehát tévedett a jogban, amikor nem fogadta el, hogy a vegyes vállalatnak juttatott támogatás csökkentésének mértékét a Bizottságnak nem a rendelet közvetlen alkalmazásával, hanem a 3699/93 rendelethez hasonlóan 50%-os csökkentést előíró halászati megállapodás alapján kellett volna kiszámítania.

60 A 3699/93 rendeletben előírt táblázat alkalmazása a kedvezményezettet még további szankcióval sújtja.

61 A Bizottságnak nem ezt a táblázatot kellett volna alkalmaznia, mivel a halászati megállapodás ezzel kapcsolatban egyáltalán nem hivatkozik az általános szabályozásra.

62 A Bizottság emlékeztetett a megtámadott ítélet 157. pontjára, amelyben az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy „sem a 4028/86 rendelet, sem a 3699/93 rendelet nem képezi a megtámadott határozat jogalapját". A Bizottság ezeket a rendeleteket nem alkalmazta, hanem csupán értelemszerűen felhasználta a benne foglaltakat.

A Bíróság álláspontja

63 Negyedik jogalapjával a SAEV lényegében azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban, amikor nem állapította meg, hogy a Bizottságnak nem lett volna szabad közvetlenül alkalmaznia a 3699/93 rendeletet.

64 Ugyanakkor a SAEV nem vitatja az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 163. pontjában megfogalmazott azon álláspontját, miszerint a felperest megillető támogatás végösszegét a Bizottság csak az arányosság elve alapján volt köteles kiszámítani.

65 Az Elsőfokú Bíróság tehát kizárólag az arányosság elve alapján állapította meg, hogy a Bizottság jogosan határozhatta meg a 3699/93 rendelet rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával a felperest a hajó átvétele miatt megillető összeget.

66 Bár a SAEV kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság — azzal a feltételezésével, hogy a Bizottság jogosan alkalmazta a 3699/93 rendeletben meghatározott táblázatot — tévedett a jogban, azonban nem részletezi, hogy a rendelet ilyen módon történő alkalmazása szerinte mennyiben sérti meg az arányosság elvét.

67 A negyedik jogalapot tehát el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A felek álláspontja

68 Hatodik jogalapjával, amelyet az ötödik jogalap előtt kell megvizsgálni, a SAEV azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy nem a halászati megállapodás alapján járt el, amikor a megtámadott ítélet 124. és 125. pontjában kimondta, hogy a felperes

köteles lett volna tájékoztatni a Bizottságot a projektek végrehajtása során felmerült problémákról, és az argentin halászati terület elhagyása előtt még akkor is köteles lett volna beszerezni a Bizottság előzetes jóváhagyását, ha az illetékes argentin hatóság kifejezett engedélyét már beszerezte, és erről a tényről e hatóság köteles lett volna tájékoztatni a Bizottságot a vegyes bizottság ülésén.

69 Nem fogadható el az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 124. pontjában foglalt álláspontja, amely szerint a Bizottság megfelelő tájékoztatása lehetővé tette volna esetleges intézkedések megtételét annak érdekében, hogy a halászati megállapodást annak 9. cikke (1) bekezdése alapján az új körülményekhez igazítsák. A Bizottság ugyanis tökéletesen ismerte a helyzetet és az argentin hatóság által elfogadott védelmi intézkedéseket, mivel az érintett vegyes vállalatok közös vállalkozása ilyen intézkedések elfogadására irányuló kérelmet nyújtott be a Tanácshoz és a Bizottsághoz.

70 Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztet a 4253/88 rendelet 24. cikkére, amely kimondja, hogy a Bizottság csökkentheti vagy felfüggesztheti a pénzügyi támogatást, amennyiben a vizsgálat olyan szabálytalanságot vagy jelentős változtatást tár fel, amelyhez nem kérték előzetes jóváhagyását. Még ha azt vezetjük is le a halászati megállapodásból, hogy a Bizottság a vegyes bizottság ülésén végül értesül az argentin hatóságoktól a hajó argentin vizekről történő kivonásáról, a felperes akkor sem tett eleget a közösségi támogatások kedvezményezettjeire vonatkozó tájékoztatási és tisztességes eljárásra vonatkozó kötelezettségének.

A Bíróság álláspontja

71 A támogatás nyújtásáról szóló határozat I. melléklete alapján az abban szereplő adatokat kizárólag az argentin hatóságok és a Bizottság előzetes engedélyével lehet módosítani.

72 A SAEV által előterjesztett, kifejezetten az argentin halászati erőforrások kiaknázására vagy átalakítására irányuló vegyes vállalat létrehozására mint módosított projektre való hivatkozás (ARG/ES/SM/26-94) is ugyanezen melléklet részét képezi.

73 Az Elsőfokú Bíróság tehát jogilag helyesen határozott megtámadott ítéletének 125. pontjában úgy, hogy a vegyes vállalatok által használt hajók a Bizottság előzetes engedélye nélkül nem hagyhatják el az argentin kizárólagos gazdasági övezetet.

74 Következésképpen a hatodik jogalapot el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvei

75 A felperes azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a Bizottság egyes tények *vis maior*ként történő jogi minősítésével kapcsolatos kötelezettségét.

76 A megtámadott ítélet 145. pontjában szerinte az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy megtámadott határozatában a Bizottság nem volt köteles figyelembe venni a

halászati erőforrások kimerülését, ellenben az argentin vizek elhagyása előtt a felperes köteles lett volna beszerezni a Bizottság előzetes engedélyét.

77 Ez a megállapítás szerinte ellentétes az Elsőfokú Bíróság T-61/00. és T-62/00. sz., APOL és AIPO kontra Bizottság ügyben 2003. március 6-án hozott ítéletével (EBHT 2003., II-635. o., 72. pont), amely szerint az olyan igazgatási gyakorlat létezése — még akkor is, ha az nem valamely írott szövegből adódik —, amellyel a Bizottság megvizsgálja, fennáll-e *vis maior* esete — amely esetben le kellene mondania a támogatás megvonásáról — olyan tényállás esetén, amikor *vis maior*ra hivatkoznak, kötheti az adott intézményt.

78 A felperes azt állítja, hogy 2000. február 28-án kelt levelében a Bizottság elismerni látszik a *vis maior* fennállását. Abban szerinte a Bizottság saját maga jelezte, hogy a *Vieirasa XII* hajó argentin vizeken töltött inaktív időszakát, az 1996. július 5-e (távozás az argentin vizekről) és 1996. december 31-e (a déltengeri sügér ívási időszakának vége) közötti időt beszámítja a tevékenység idejébe. Szerinte csak és kizárólag *vis maior* indokolta a hajó távozását az argentin kizárólagos gazdasági övezetből.

79 A Bizottság álláspontja szerint ez a jogalap elfogadhatatlan, mivel az elsőfokú eljárás során egyetlen egyszer sem hivatkoztak *vis maior*ra.

80 Az ügy érdemében a Bizottság kifejti, hogy egyszer sem utalt *vis maior* fennállásának a lehetőségére. Véleménye szerint nem állnak fenn annak feltételei, hogy a hajó argentin vizekről való távozását *vis maior*ral lehessen igazolni, mivel a „rendkívüli és előre nem látható" körülmények fennállását nem bizonyították. Mindenesetre a szóban forgó halállomány kimerülése nem tekinthető előre nem látható körülménynek.

A Bíróság álláspontja

81 A jogalap elfogadható. Az eljárás megindítására vonatkozó kérelem 105. pontjában ugyanis a SAEV a „vegyes vállalatokra vonatkozó általános szabályozás másodlagos alkalmazásának problémái" elnevezésű jogalap keretében előadta, hogy ellentmondás van a támogatás csökkentésének kiszámítására irányuló módszer és a között a tény között, hogy az eljárás során a Bizottság állítólag elismerte, az argentin vizekről az argentin hatóságok által egyoldalúan elrendelt halászati tilalmat követő távozás *vis maior*nak minősül.

82 Az ügy érdemében az Elsőfokú Bíróság helyesen úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem volt köteles figyelembe venni, hogy a halászati erőforrások az érintett területen kimerültek. Ezzel kapcsolatban emlékeztetett arra, hogy az argentin vizek elhagyását megelőzően a felperesnek mindenképpen kötelessége lett volna a Bizottság előzetes engedélyét beszerezni. Amint a hatodik jogalap vizsgálatából következik, ez a megállapítás helytálló. Ezen még az sem változtatna, ha a SAEV által felhozott körülmények alapján *vis maior* esete állt volna fenn.

83 Az ötödik jogalapot tehát el kell utasítani.

A költségekről

84 Az eljárási szabályzat 122. cikkének első bekezdése kimondja, hogy ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet annak 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásra is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt

kérte. A SAEV-et, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A keresetet elutasítja.**

2) **Az Eduardo Vieira SA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások